A°. 1826. N°. 60.

ARNHEMSCHE COURANT.

Dingsdag den 23 Mei.

FRANKFORT, den 19. Mei.

Men heeft hier heden de volgende berigten:

Bucharest, den 1. Mei. „Onze hospodar heeft, ter proviandering van de Turksche vestingen langs den Donau, 200,000 kiloks granen aan den seraskier van Silistrie doen afleveren. Men heeft te Jassij eenige Bogaren in hechtenis genomen.

„Men heeft uit Konstantinopel de brievenmaal van den 22. April ontvangen. Volgens de bekomene berigten, is er hoop dat de Porte het Russische *ultimatum* zal inwilligen."

Konstantinopel, den 22. April. (Met den Russischen post). „De algemeene aandacht is thans alleen gevestigd op den 4. Mei, als zijnde het tijdstip, waarop het Russische *ultimatum* moet beantwoord zijn. Eene menigte uiteenloopende geruchten zijn daaromtrent reeds verspreid. De Franken zeggen, dat men alle eischen van Rusland zal toestaan en meenen reeds te weten, dat de Servische afgevaardigden onverwijld naar hunne haardsteden zullen worden teruggezonden, nadat alvorens hunne bezwaren zullen zijn uit den weg geruimd. De Grieken integendeel koesteren andere wenschen en voeden eene andere hoop. Het is eene stellige waarheid, dat de tusschenkomst van den heer *Stratford-Canning* en deszelfs voorstellingen, ten behoeve der Grieken, van de hand gewezen zijn, en de reis-effendi den heer *Minciaky* nog geen schriftelijk antwoord gegeven, maar hem slechts mondelinge mededeelingen gedaan heeft, welke niets beslissends behelzen. Intusschen heeft de heer *Minciaky*, waarschijnlijk ten gevolge dier verklaringen, alle Russische onderdanen, die hier handel drijven, uitgenoodigd, om zich op morgen aan het hotel van het consulaat te vervoegen. Hij zal hen, zegt men, aanraden, om hunne zaken voorzigtiglijk te regelen, ten einde, zoo de Porte het *ultimatum*, bij het verstrijken van den toegestanen termijn, mogt verwerpen, Konstantinopel, des noods, te kunnen verlaten."

Smirna, den 4. April. Sedert den aanslag van den Franschman *Perry* tegen sir *Hudson Lowe*, is laatstgemelde, aan boord van eene Engelsche brik, naar Alexandria onder zeil gegaan, ten einde over de zwarte zee naar Oost-Indie te trekken. Overeenkomstig den eisch van den Engelschen commodore *Hamilton*, die zich thans hier bevindt, alsmede van den Engelschen Consul, wordt *Perry* hier steeds naauw bewaakt.

Odessa, den 3. Mei. Volgens berigten uit Konstantinopel van den 26. April, wendt de Britsche gezant, de heer *Stratford Canning*, overeenkomstig de van den hertog van *Wellington* uit Petersburg ontvangene instructien, thans pogingen aan, om de Porte tot aanneming van het Russische *Ultimatum* te bewegen. De gezanten van Oostenrijk, Frankrijk en Pruissen, hebben zich tot deze onderhandeling, die aan zijne vruchtelooze bemoeijingen ten behoeve der Grieken vreemd is, vereenigd; doch, gelijk reeds opgemerkt is, heeft Engeland tegenwoordig weinig invloed.

ARNHEM, den 22. Mei.

In de afgeloopen week vond men in een dagblad van Parijs het volgende berigt:

„De ontzettendste tijdingen zijn te Parijs over het lot der helden van Missolonghi in omloop; sedert eenige dagen waren alle brieven, alle berigten uit Griekenland, van welken kant ook komende, eenstemmig om de hoop van alle vrienden der ongelukkige Hellenen te verlevendigen. Missolonghi ontving leeftogt en versterking ter zee en te land; een gedeelte der vloot van den dapperen *Miauli* was, door alle gevaren heen, in de haven gedrongen; alle deze gelukkige tijdingen schenen zich te bevestigen, toen wij Zaturdag-avond vernamen, dat er langs een buitengewonen weg berigten te Parijs ontvangen waren, dat Missolonghi sedert den 22. April in de magt der barbaren was. Hoe weinig deze noodlottige tijding te verdenken was, hebben wij nogtans geaarzeld ze mede te deelen; reeds eenmaal is er eene valsche tijding van den val van Missolonghi gegeven; nog hopende, meenden wij zekerder berigten te moeten afwachten. Nu hebben wij vernomen, dat de tijding afkomstig is van den heer *Ponsomby*, gouverneur *ad interim* der Jonische eilanden."

Daar de dagbladen van Parijs onlangs zoo stellig en omstandig berigten van den val van Missolonghi hadden medegedeeld, welke naderhand bleken geheel valsch te zijn, hebben wij ook nog de mededeeling van *dit* berigt uitgesteld, tot dat wij van andere kanten zouden weten, wat daarvan mogt zijn. Heden nu zijn er tijdingen uit Londen, Weenen en Italie, welke de treurige tijding maar al te zeer bevestigen. De wijze *hoe* de zaak zich heeft toegedragen, ligt nog in het onzekere. De meeste berigten zeggen, dat de bezetting door hongersnood is bezweken. Uit Venetien schrijft men daaromtrent het volgende: De bezetting, door den honger tot wanhoop gebragt, verliet hare schansen, om zich door de belegerings-armee door te slaan; zij had vooraf de stad aan vier hoeken ondermijnd. De Turken naderden om bezit daarvan te nemen; naauwelijks waren echter de eerste afdeelingen, eenige honderd man sterk, binnengerukt, of de mijnen gingen los; de geheele bezetting, welke het niet gelukte te vlugten, de gansche bevolking, en het kleine aantal Turken, dat in de vesting gedrongen was, vlogen in de lucht, en de stad werd in eenen puinhoop veranderd." Andere berigten spreken van eene ontzettende slagting, welke de Turken hebben aangerigt. Volgens een nader berigt uit Venetien, is de val van Missolonghi met omstandigheden verzeld gegaan, welke in geheel Europa medelijden en ontzetting veroorzaken moeten. De Egyptenaren zouden in hunne verschansingen eenen boodschapper van *Noto Botzaris* opgevangen, en uit deszelfs lastgeving gezien hebben, dat de belegerden met de benden van *Goura* en *Karaiskaki*, die zich in den rug van de belegerings-armee bevonden, eenen uitval afgesproken hadden. Men hield den boodschapper terug, en de uitval had plaats tegen de daarop voorbereide Egyptenaren. *Noto Botzaris* werd tot den terugtogt genoodzaakt, en de Egiptenaren drongen de belegerden, onophoudelijk, door de poorten na. Zoodra de laatsten weder in de stad waren doodden zij hunne vrouwen en kinderen, die zich vrijwillig daartoe aanboden; waarop zij de vestingwerken in de lucht deden springen, zoodat de Turken slechts eenen puinhoop vonden."

Mengelwerk.

MISSOLONGHI.

Missolonghi is gevallen! Ziedaar de kreet, die zich van het Oosten naar het Westen, door gansch *Europa* doet hooren. — *Missolonghi* is gevallen! Ziedaar de noodlottige mare, die de zegepraal van het rijk der duisternis verkondigt, en uit het oog van elken menschenvriend tranen van bewondering en mededogen doet vloeijen.

De dappere verdedigers van dat bolwerk der Grieksche vrijheid zijn gezonken, en hebben stervende zich nog waardig getoond eenen grond met hun bloed te besproeijen, die het vaderland van THEMISTOCLES, van LEONIDAS, van EPAMINONDAS is geweest! — Zij zijn gezonken als slagtoffers voor vrijheid en vaderland, en hunne namen staan onuitwischbaar in de geschiedrollen aangeteekend.

Zij zijn gezonken als slagtoffers der Europische Staatkunde, en van uit de rookende puinhoopen van *Missolonghi* verheft zich eene wraakstem tegen hen, op wier geweten dat onschuldig bloed blijft kleven!

Purper en hermelijn moge hen versieren en aanspraak geven op aanzien en eer en magt: wanneer eenmaal hun geweten ontwaakt, zal de herinnering aan *Missolonghi* hen met doodschrik vervullen en hun ieder genot verbitteren!

Aardsche grootheid moge hun deel zijn en hun alle voorregten verschaffen; wanneer eenmaal die inwendige regter zijne stem doet hooren, zullen de bloedige schimmen van *Missolonghi's* helden om hen waren, en bij elke feestviering hun als schrikbeelden voor oogen staan!

Maar zullen de moordenaren de vruchten inoogsten van hunne staatkunde? Zullen *Missolonghi's* helden vruchteloos zijn gevallen? Zal *Missolonghi* het graf der Grieksche vrijheid zijn? Gewis neen, en dank zij der goede Voorzienigheid, dat de tijd schijnt te naderen, waarin deugd en verlichting over eene kruipende staatkunde zullen zegevieren en waarin de halve maan voor het kruis zal moeten wijken!

Het beslissend tijdstip schijnt gekomen, waarin *Griekenland* deszelfs rang onder de natien zal hernemen. — Nu reeds heeft *Ruslands* Keizer meer gedaan, dan ooit zijn broeder gedaan zoude hebben. — Thans worden ook *Brittanje's* bedoelingen duidelijk, en bedriegen niet alle voorteekenen, dan is het morgenrood der Grieksche vrijheid aangebroken, en dezelve zal uit *Missolonghi's* wallen oprijzen als een Phenix uit zijne assche!

Wie reikhalst niet naar dat gelukkig tijdstip? — Wie is er, die voor het heil van *Griekenland* geene gebeden ten Hemel zendt!

Wie kan een land aanwijzen, waar de stem des volks zich niet reeds krachtig voor de *Grieken* verhief, en ten spijt eener verfoeijelijke staatkunde, niet hare bewondering voor onbezweken heldenmoed heeft aan den dag gelegd?

Rust dan zacht op het bed der eer, gevallene helden, zonen van *Griekenland*, verdedigers van *Missolonghi!* — Van de lijst der levenden uitgewischt, staan uwe namen naast die van MILTIADES, van CIMON, van PHILOPŒMEN in de geschiedenis opgeteekend! — Zoo lang de wereld bestaat, zal *Missolonghi's* verdediging het nageslacht met dankbare bewondering vervullen!

En de reiziger, die tusschen de puinhoopen de plaats betreedt, waar uw gebeente voor de eeuwigheid rijpt, zal op dien gewijden grond met eerbied nederknielen, en eenen traan toewijden aan de herinnering van hen, die op *Missolonghi's* wallen de Grieksche vrijheid met hun bloed hielpen bevechten!

PROJECT-VERANDERINGEN AAN DE WATERKEERENDE WERKEN VAN DEN *GELDERSCHEN YSSEL.*

Voor eenigen tijd lazen wij in dit blad (1) eenige aanmerkingen omtrent dit onderwerp: alschoon allezins hulde doende aan de liberale beginselen des Konings, uit hoofde van de toegezegde algemeene bekendmaking van het rapport der commissie; met het onderzoek van den staat onzer Rivieren belast geweest, ten einde elk en een ieder in de gelegenheid te stellen, om zijne bezwaren aan den dag te brengen, geloofde de schrijver het echter weinig overeenkomstig hiermede, dat men reeds dadelijk en vooraf handen aan het werk zoude slaan, en wel ten einde meer water op den Gelderschen Yssel te brengen, hetwelk juist een der kardinale punten schijnt te zijn, en waaronder de ingezetenen langs die rivier niet weinig bezwaard gaan. Ook de bedoelde schrijver deelt in deze algemeene bekommering, vooral omdat hij het stelsel van overlaten van boven af tot *Deventer* toe, voor hoogst nadeelig voor de aan de rivier grenzende landerijen, en tevens voor nutteloos houdt, als moetende het water, uit hoofde der localiteit, alschoon dan ook een weinig benedenwaarts, steeds op de rivier terug komen, en wordende dus hierdoor geene verligting aan den afloop van het water gegeven, terwijl volgens het denkbeeld des schrijvers, het stelsel van overlaten alleen beneden *Deventer* met vrucht zoude kunnen worden ingevoerd. Ongelijk wordt zoodanige behandeling van zaken van algemeen belang in openbare dagbladen beoordeeld, en ongelijk zal voorzeker ook het bedoeld geschrift beoordeeld zijn. — Bij zoodanige beoordeelingen evenwel, moet men nimmer uit het oog verliezen, dat, wanneer het publiek zich met zoodanige zaken bezig houdt, hetzelve niets anders doet, dan over deszelfs eigene zaken te spreken en deszelfs eigene belangen te behartigen, hetwelk nog al eenige verschooning en toegeeflijkheid schijnt te verdienen, alschoon dan alles niet gegrond moge zijn, noch op wiskundige berekeningen berusten, vooral in eene zaak als deze, waaraan zoo oneindig veel is gelegen, en welke niet zonder gevaar schijnt te zijn, voor het geluk, den voorspoed, ja het bestaan van geheele landstreken, en dat niet alleen voor het tegenwoordige, maar zelfs voor de verre toekomst. Wat het boven bedoeld geschrift in het bijzonder betreft, hetzelve moet onzes inziens, en wat vorm en wat zaken betreft, over het geheel hebben bevallen. Het denkbeeld toch, dat met dadelijk handen aan het werk te slaan, men handelt in tegenstrijdigheid met den door den Koning gemanifesteerden wil, van de bewuste veranderingen tot een voorwerp van algemeene discussie te maken, schijnt allezins gegrond, en voor zoo verre ons de publieke opinie bekend is, stemt deze daarmede geheel overeen. Minder juist daarentegen schijnt de stelling van volstrekte nutteloosheid der vooronderstelde overlaten boven *Deventer*: immers, aangenomen dat het water, hetgeen zich daarover zoude ontlasten, meer benedenwaarts wederom op den *Yssel* moet komen, zoo volgt hieruit nog niet, dat daardoor de afloop van het water niet wordt bevorderd; want reeds door dat het water van den Overlaat gebruik maakt, zich dus doende niet te zamen dringt binnen de dijken met het ander water, en eerst lager daarmede wederom in concurrentie treedt, *(venia sit verbo)* wordt de volstrekte nutteloosheid van de bedoelde Overlaten tegen gesproken: of echter bij zoodanige omstandigheden het hierdoor veroorzaakt minder nut der Overlaten kan opwegen tegen daarmede verbondene nadeelen, zulks verstouten wij ons niet te beslissen; dat daarentegen zoodanige Overlaten, als men beneden *Deventer* mogt willen daarstellen, van oneindig meer effect zouden zijn, aangezien het water, dat zich daarover zou ontlasten, op de rivier niet zoude terugkomen, dit moeten wij wederom met den kundigen steller, van boven bedoelde bedenkingen, geheel instemmen, en dat zoodanige Overlaten in de vooronderstelde omstandigheden en de localiteit in aanmerking genomen, allezins uitvoerbaar, ja! hoogst wenschelijk zouden zijn, hierbij zij het ons vergund eenige oogenblikken stil te staan.

Bij de geprojecteerde veranderingen dan, schijnt op den grond vast te staan, dat door boven aan de rivieren te makene werken, aanzienlijk meer water op den *Gelderschen Yssel* zal worden gebragt, hetwelk, hoe men de zaak ook beschouwe, altijd hoogst bezwarend mag gerekend worden voor de streken langs den *Yssel*, vooral voor de provincie *Overijssel*, en waarvan de onbillijkheid niet wordt weggenomen door de vooronderstelling, dat andere streken in dezelfde, ja in eene grootere mate daardoor zullen worden verligt. Immers, de bewoners dezer streken hebben dezelve onder de bestaande ongunstige omstandigheden betrokken; de eigendommen zijn sinds eeuwen onder dezelfde omstandigheden bezeten geweest en aangekocht geworden; de bestaande bezwaren zijn als het ware aan die streken, aan de woonplaatsen verbonden; deze streken en derzelver bewoners van deze bezwaren te bevrijden, zoude voorzeker eene weldaad zijn, maar zulks te doen door zoodanige bezwaren op andere eigendommen, op andere personen, die deze bezwaren niet gekend hebben, over te brengen, zoude de grootste onbillijkheid, ja! onregtvaardigheid zijn. Alleen dan zoude zoodanige overbrenging van bezwaren te dulden zijn, wanneer door daarmede gepaard gaande maatregelen, dit bezwarende tevens zoo goed als weggenomen werd. Ontegenzeggelijk nu is het, dat deze bezwaren vooral zouden drukken op die gedeelten van *Overijssel*, welke beneden *Deventer* ten oosten van den *Yssel* zijn gelegen. Trouwens het is bekend, dat de landerijen tusschen *Deventer* en *Zwolle* over het algemeen zeer laag zijn, zoo dat dezelve grootendeels alleen geschikt zijn om te hooijen, dat ook om *Zwolle* het terrein niet hoog is, en hetzelve voorts door den polder van *Mastenbroek* tot aan Zee toe, meer en meer afloopt. Het zijn dus vooral deze streken, die door de geprojecteerde veranderingen het meest gevaar loopen, en wier welvaart en bestaan op het spel gesteld wordt, ten zij men door deze of gene behoedmiddelen wegneme het bezwarende, dat er voor deze landen in de bedoelde vermeerdering van water op den *Yssel* is gelegen.

Indien wij ons niet bedriegen, geeft het hiertoe slechts twee wegen, *of* dat men door verbetering der dijken, en door wegruiming van hetgeen tusschen de dijken aan den afloop van het water hinderlijk is, het water binnen de dijken tracht te houden, *of* dat men het stelsel van Overlaten gaaf invoere, de ingezetenen hierdoor tegen alle onverwachte overstrooming verzekerd worden, en hunne levenswijs en landbouw zich naar de daardoor te ontstane regelmatige overstroomingen regelen.

Wat het verbeteren der dijken, zoo wel in rigting als in deugd aanbelangt, en wel met het doel om het water te bedwingen, hoe schoon dit ook schijnen moge, wij voor ons vermeenen het voor hoogst gevaarlijk te mogen houden. Ook schijnt dit meer en meer het algemeen gevoelen te worden. Hoe goed de dijken ook mogen zijn aangelegd, hoe voortreffelijk het toevoorzigt daarover ook zijn moge, het gevaar van doorbraken bij eenen hoogen stand van water, blijft altijd bestaan; geringe toevallen, ook zonder ijsgang, kunnen soms de dijken doen bezwijken, en hoe aanmerkelijk wordt dit gevaar niet in geval van ijsgang verhoogd? Met siddering denk ik mij het geval, dat bij eene hoogte van water, zoo als wij die in den tegenwoordigen stand van zaken meermalen gezien hebben, de dijken boven of beneden *Zwolle* bezweken. Indien wij ons niet geheel bedriegen, had zulks in het midden der vorige eeuw op eenigen afstand boven *Zwolle* plaats, met dat gevolg, dat bijna de geheele stad onder water gezet werd; men bedenke voorts, dat, bij den hoogen zeevloed, die in het afgeloopen jaar deze provincie zoo deerlijk heeft geteisterd, slechts een zeer gering gedeelte der stad werd overstroomd, dat desniet te min de bewoners der omstreken in menigte het slagtoffer van den vloed zijn geworden, waaruit zich gemakkelijk laat beseffen, wat het gevolg van zoodanige doorbraak van den *Ysseldijk* nu reeds zoude zijn, laat staan, wat dezelve zijn zoude in geval van vermeerdering van water op de rivier, en van verhooging der dijken.

En indien dit reeds voor het tegenwoordige waar is, hoe veel te meer geldt zulks dan niet van de toekomst, daar de ondervinding bewezen heeft, dat de beddingen onzer rivieren zich langzamerhand verhoogen, waardoor de toestand van *Overijssel*, in de vooronderstelde omstandigheden, meer en meer kritiek zoude worden. — En voorts, behalve het gevaar voor doorbraken, schijnt de vermeerdering van water op den *Yssel* ook nog daarom niet zonder bezwaar voor de bedoelde streken: dat het hoogst waarschijnlijk is, dat bij den meerderen toevoer van water, de Snibbelingsche Overlaat, alschoon niet regulier, echter in grootere mate en meermalen dan thans, zoude werken; waarvan het noodwendig gevolg zoude zijn, dat de hierdoor overstroomd wordende landerijen meermalen het nadeel zullen ondervinden, dat aan zoodanige overstrooming onafscheidelijk is verbonden, terwijl de inundatie niet dikwijls genoeg zal werken om daarnaar de cultuur te regelen.

Is nu de vermeerdering van water op den *Yssel* bij hooge dijken van een groot bezwaar voor de landen beneden *Deventer*, zoo mogen wij thans nog wel een oogenblik stilstaan bij de gevolgen, die deze vermeerdering van water op den *Yssel* zoude hebben voor de bedoelde landen, wanneer men het stelsel van Overlaten daaromtrent eens op eene ruime schaal mogt invoeren. — Stellen wij dan, dat men den Overlaat van den *Snibbeling* nog verlaagde, dat de Ysseldijken beneden *Deventer* algemeen tot die hoogte gebragt werden, dat dezelve alleen tegen overstrooming van zomerwater beveiligden, zoo zoude het natuurlijk gevolg daarvan zijn, dat deze landen regelmatig des winters overstroomd werden. Wij hebben straks gezien dat deze landstreek over het algemeen tot aan zee toe laag, en dus allezins geschikt is om het overtollig Ysselwater te ontvangen, waaruit dus de mogelijkheid van deze vooronderstelling blijkt, vooral wanneer men deze en gene geringe beletselen, die hier en daar aan den afloop van het water hinderlijk zijn, wegruimde. — Als voordeelen nu van de bedoelde verlaging der dijken, gelooven wij te mogen stellen:

Vooreerst. Dat hierdoor eene aanmerkelijke verligting voor den *Boven-Yssel* zoude ontstaan, alsmede voor de landen, die aan de westzijde der rivier, tegen over de te overstroomene landstreek zijn gelegen.

Ten tweede. Dat alle gevaar van doorbraken voor de te inunderene streek zelve geheel en al in eens voor altijd zoude verdwenen zijn.

En *ten derde.* Dat de regelmatig overstroomd wordende landerijen hierdoor aanmerkelijk in vruchtbaarheid zouden winnen. Van welken invloed toch het water der boven-rivieren is op de landen, die door hetzelve regelmatig worden overstroomd, bewijzen ten volsten de uiterwaarden langs onze rivieren, en meermalen hoorden wij de landlieden der bedoelde landstreek met ophef spreken van de vruchtbaarheid, die het water, ingeval van werking van den Snibbelingschen Overlaat, aan hunne landerijen had verschaft. Indien wij nu in aanmerking nemen, dat de alhier, door nimmere invoering van Overlaten, te overstroomene landerijen vermoedelijk voor vijf zesde gedeelten Hooi- en Weidelanden zijn, die over het algemeen geene hoogere waarde hebben dan van twee tot vijf honderd gulden de bunder, en dat deze landerijen door deze overstrooming op de waarde der buitenlandsche landen zouden komen, zoo zijn de groote voordeelen dezer regelmatige overstroomingen voor de vruchtbaarheid van duizende bunders lands der provincie *Overijssel* niet te miskennen.

Indien wij ons niet geheel bedriegen, zal een ieder deze voordeelen gereedelijk toestemmen; maar velen zullen vermeenen, dat tegen deze voordeelen zoodanige bezwaren overstaan, dat deze de bedoelde voordeelen, zoo niet overtreffen, immers tegen dezelve opwegen. Het is dus van belang bij deze vermoede bezwaren nog eenige oogenblikken stil te staan. Onder deze bezwaren gelooven wij te mogen rangschikken het nadeel, hetwelk door de overstrooming aan de bouwlanden en bosschen zoude

(1) Courant, van 28. Maart laatstleden.

worden toegebragt. Hierop valt evenwel aantemerken, dat, indien men eenen van *Zwolle*, op een uur afstands van den *Yssel*, langs de zoogenaamde nieuwe Wetering naar *Deventer* loopenden weg eenigzins ophoogde, hetwelk, wegens de hoogte van terrein, met geringe kosten zoude kunnen geschieden, zoo zoude daardoor eene vrij naauwkeurige afscheiding tusschen de Boschgronden en Bouwlanden, en tusschen de Hooi- en Weilanden zijn daargesteld, en, dusdoende de overstrooming zich alleen tot de westzijde van dezen verhoogden weg bepalen, terwijl omtrent de Bouw- en Boschgronden, die aan de westzijde van den weg zouden blijven liggen, geldig is, dat in het algemeen de eigenaars daarvan aan hunne lage landerijen meer zouden winnen, dan zij aan hunne Bosschen en Bouwlanden zouden verliezen; dat onder de veranderde omstandigheden, de meeste Bouwlanden in Weidelanden zouden te veranderen zijn, en zulks met voordeel, bij den respectiven stand der prijzen van de boter en van het graan; terwijl eindelijk het geen obstacel zoude kunnen opleveren, dat men de eigenaars van 500 à 1000 bunders Boschgrond zoude moeten schadeloos stellen, zoo als de billijkheid zulks schijnt te vorderen.

Een ander bezwaar tegen de bedoelde regelmatige overstrooming is voorzeker, dat de huizen in de te overstroomen landstreek, op geene voldoende hoogte staan. Aangenomen, dat bij de regelmatige overstroomingen, met wegruiming van de thans bestaande beletselen, voor den afloop van het water, hetzelve hooger zoude klimmen, dan wij het thans door buitengewone werking van den Snibbelingsdijk meermalen hebben gekend, dit aangenomen (want zonder dat is het bedoeld bezwaar zonder eenig gewigt) zoo gelooven wij ook dit bezwaar niet onoverkoomlijk. Gesteld toch dat er buiten de steden en dorpen twee duizend huizen in de bedoelde landstreek aanwezig zijn, dat vijf honderd daarvan of uit zich zelve of ten gevolge van de dit jaar plaats gehad hebbende verlaging der zeedijken, reeds eene voldoende hoogte hebben, dat er dus nog vijftien honderd moeten worden verhoogd, dat de kosten hiervan, door elkander gerekend, voor elk huis *f* 750 zouden moeten bedragen, hetwelk een en ander zeer ruim is genomen, zoo zoude dit, oppervlakkig zoo notabel, bezwaar met eene som van *f* 1,225,000 zijn weggeruimd; wat de dorpen *Wyhe* en *Olst* en de stad *Zwolle* aanbelangt, een en ander zoude misschien met eenen kadijk moeten worden omringd; hetwelk, wat *Olst* en *Wyhe* betreft, slechts geringe onkosten zoude vorderen, daar zoodanige kade weinig hooger dan de zomerdijk van den *Yssel* zoude behoeven te zijn; wat *Zwolle* betreft, zoude zulks op onderscheidene wijzen kunnen worden bewerkstelligd: hieromtrent valt dus geene berekening te maken, in allen gevalle gelooven wij niet, dat de benoodigde kosten zoo bij uitstek groot zouden behoeven te zijn. Eens voor altijd, zij omtrent deze en de andere onkosten aangemerkt, dat al de plannen, die tot dus verre omtrent de verbeterde afleiding van het water der boven-rivieren het licht hebben gezien, importante kosten zouden na zich slepen, als van 20, 30 millioen guldens en daarboven, zoo dat men hier niet voor 2 à 3 millioen moet terug treden, welke som het zeer de vraag zoude zijn, of niet geheel werd terug gevonden door vermeerderde vruchtbaarheid van de te overstroomen landerijen.

Het laatste der ons bekende bezwaren tegen de bedoelde overstrooming is, dat hierdoor de communicatie zoude worden gestremd. Wat de te overstroomen streken zelve aanbelangt, het spreekt van zelve, dat, zoo lang de overstrooming duurt, de communicatie per as in dezelve zoude ophouden: dit bezwaar ligt geheel in den aard der zaken, hetzelve is onvermijdelijk; wij gevoelen evenwel het drukkende daarvan niet; in allen gevalle geldt hier het spreekwoord: die de lusten heeft der zaak, moet zich ook de lasten laten welgevallen.

Wat daarentegen de groote rijks-communicatien betreft, en wel bijzonder tusschen de steden *Zwolle* en *Deventer*, deze zouden door de bedoelde overstrooming niet verergerd worden, dezelve zouden altijd open kunnen blijven over den weg die van *Zwolle* naar *Deventer* langs de nieuwe Wetering loopt, indien dezelve namelijk, zoo als wij reeds hiervoren aanmerkten, verhoogd wierd, zoo als zulks zoude dienen te geschieden, ten einde de meer oostwaarts liggende landerijen te beveiligen tegen overstrooming, die voor deze, als bestaande meerendeels uit Bouwlanden en Boschgronden, als ook wegens de mindere regelmatigheid der overstrooming, allezins nadeelig zijn zoude; zelfs zoude deze weg, even als de weg van *Deventer* naar de grenzen, *geheel* watervrij kunnen worden, indien door algemeene verlaging der dijken beneden *Deventer*, de Snibbelingsche Overlaat konde gemist worden. Indien wij wel onderrigt zijn, zoude er een straatweg tusschen de steden *Deventer* en *Zwolle* op til zijn, en zoude zelfs door den Koning een onderzoek bevolen zijn, welke rigting deze straatweg zoude dienen te ontvangen; men zegt zelfs, dat van wege sommige autoriteiten zoude zijn geadviseerd, om den bedoelden straatweg niet over den ouden weg, maar of over het dorp *Raalte* of langs de meergenoemde nieuwe Wetering te leggen, en wel omdat deze rigting meer in het algemeen belang van de provincie en van het rijk zoude zijn. Wij twijfelen geenszins of de waterstaat zal ook daarover worden gehoord, dewelke niet zal nalaten den project-straatweg te beschouwen in betrekking tot den staat onzer rivieren, in welk geval wij vertrouwen, dat het door ons ten deze ter nedergestelde, door de kundige mannen, die met deze tak van administratie belast zijn, zal worden bevestigd. Mogt dit ons geschrijf evenwel in alle opzigten verkeerd en ongegrond zijn, wij zullen ons alleen verdedigen met aan te merken, dat wij over onze eigene zaken gepraat hebben, latende aan meer kundigen over, om zulks te verbeteren; terwijl wij voorts met dit geschrijf niets minder bedoelen dan deskundigen teregt te wijzen, maar enkel en alleen om de aandacht van het algemeen levendig te houden, omtrent een onderwerp, hetwelk met deszelfs dierbaarste belangen op het innigst is verbonden. — *Dixi.*

TRANSISALANUS.

DE TWEE LIGHTEN, ZOO ALS SOMMIGEN ZE TERUGBEGEEREN.

GREGORIUS de VII. zeide in eenen brief aan WILLEM I, Koning van *Engeland*: „Gelijk God, naar luid der Heilige Schrift, twee lichten geschapen heeft, een groot bij dag en een klein, hetwelk bij nacht schijnt, even zoo wordt ook de Wereld in het groote door de Apostolische, en in het kleine door de Koninklijke magt geregeerd." Sedert is het anders geworden. Wetenschap en nijverheid hebben den derden stand, welvaart en verlichting aangebragt; en de Koningen regeren de Wereld niet meer in het kleine, gelijk ten tijde van GREGORIUS, maar in het groote. Hieruit is op te maken, hoe goed zij het met de Koningen meenen, die de verlichting, der volken als de oorzaak van al het kwaad onzer dagen uitkrijten en den gelukzaligen tijd der middeleeuwen terugbegeeren, in welke eene kerkvergadering van Lyon den voortreffelijken Keizer FREDERIK II. vervloekte, hem van zijne waardigheid ontzettede, eene nieuwe verkiezing van eenen Keizer beval, en den Paus magtigde, om de Koningrijken *Napels* en *Sicilie* van andere Koningen te voorzien.

„Ik ben niet de eerste," riep toenmaals FREDERIK den Vorsten van *Europa* toe, „en ik zal ook niet de laatste zijn, dien het priesterlijke geweld in den afgrond stort."

GASTVRYHEID.

Elke natie heeft het regt gastvrijheid uitteoefenen jegens vlugtende vreemdelingen, behoudens de uitzonderingen, welke bij alliantie-traktaten met andere Staten mogten bedongen zijn. Dit grondbeginsel behoort vooral heilig nageleefd te worden, zoodra het misdrijf, hetwelk tot de landverhuizing aanleiding gaf, van louter staatkundigen aard is. Misdrijven van dien aard ontstaan grootendeels niet uit een slecht hart, maar uit de rigting van den geest; zij gaan somtijds zelfs aan eene zekere zielsverheffing gepaard. Er is niets gewoner, dan menschen, die zich door goede zeden onderscheiden, in staatkundige dwalingen te zien vervallen of ten ontijde gevoelens belijden, die te verheven voor hunne eeuw zijn en hen aan de hevigste vervolgingen blootstellen. In omwentelings-tijden, treft men onder alle partijen zeer regtschapen menschen aan, gelijk in de tijden der kerkelijke scheuring, elk der opperpriesters, die zich de kroon betwistten, heiligen op zijne zijde had. Het is waar, dat de kerkelijke partijen wederkeerig den banvloek tegen elkanderen uitzonden, gelijk de staatkundige partijen in uitbanningen wedijverden; maar de tijd der wraakzucht gaat eindelijk voorbij, en de deugd herneemt hare regten. Zij, die zich gedurende de staatsstormen verfoeiden, leeren zich beminnen als die stormen over zijn; want de menschen in het algemeen verfoeijen bestendiglijk alleen hen, die zich, door hun slecht gedrag, in openbaren oorlog met de maatschappij stellen.

Zoo derhalve het heilig regt der gastvrijheid door alle natien moet geeerbiedigd worden, hoe veel te meer moet dit niet gebeuren als het eenen schuldige geldt, wiens misgrijpen vrij van alle boosaardigheid zijn, en wiens staatkundige dwalingen, hoe erg misschien ook, altijd bestaanbaar zijn met de deugdzaamste gevoelens en de onberispelijkste zeden.

Deze grondbeginselen, die evenzeer door de menschelijkheid als door gezonde staatkunde aanbevolen worden, en in *Engeland* gelijk in *Nederland* vrij standvastig beoefend zijn, heeft men in onzen tijd in andere landen op eene bedroevende wijze zien schenden. Uitgewekenen om staatkundige oorzaken zijn in hunne schuilplaatsen opgezocht en gesleept in de kerkers van het land, tegen hetwelk zij niets misdreven hadden, en van hetwelk zij vertrouwelijk gastvrijheid verwachtteden. Nog meer, deze handelwijze is als een onbetwistbaar regt ingeroepen, waaraan de Regering van eenen Staat zich niet mogt onttrekken, zonder geduchte ongenade te beloopen.

Om het heil des menschdoms is het te hopen, dat dit stelsel, gelijk andere even gedrogtelijke, eerlang zal instorten. Waar zou toch het einde der rampen zijn, als hetzelve bij wederkeering van algemeene staatsberoerten daar stond als een wraakzuchtig monster, dat nergens hier beneden in Gods schepping te ontvlugten was?

NYKERK, den 12. Mei.

Heden is alhier, in de gereformeerde kerk voor de eerste maal, een openbaar school-onderzoek gehouden der leerlingen van de stads-school, ten getale van 160, onder het bestuur van den adjunct-onderwijzer *Akkerman Bak.*

Behalve een aanzienlijk getal ouders en vrienden van het onderwijs, waren ook de heeren burgemeester, wethouders, secretaris en onderscheiden leden van het bestuur, alsmede de heeren predikanten, commissaris van politie en de hoogbejaarde hoofd-onderwijzer *J. Amse*, bij deze plegtigheid tegenwoordig.

Bij den aanvang van dit kinderfeest, werden eenige vervaardigde schriften, benevens drie kaarten van het koningrijk der Nederlanden, door de leerlingen *B. de Vos*, *J. Rutger* en *H. Ouderdorp* geteekend, ter bezigtiging aangeboden; waarna een toepasselijk gezang, begeleid door het orgel, werd aangeheven, dat even als de slotzang met veel genoegen en aandoening werd aangehoord.

Vervolgens begon het onderzoek; en de bewijzen, welke de kinderen van hunne vorderingen in de onderscheidene vakken gaven, waren de beste getuigenissen van den arbeid des onderwijzers.

Na afloop van het examen, hield de adjunct-onderwijzer eene redevoering: *over de noodzakelijkheid van de opvoeding en het onderwijs der jeugd*, welke mede met genoegen en belangstelling werd aangehoord.

Verder gaf de heer burgemeester Mr. *E. G. Ardesch*, voor zich en namens het stadsbestuur, in eene doelmatige toespraak zijne tevredenheid aan den adj. onderwijzer te kennen, wegens zijne ijverige en welingerigte pogingen, tot nut en welzijn van zijne leerlingen, en deze genoten, door de zorg van Zijn Ed. Achtb., allen, zonder onderscheid, prijs-

jes ter aanmoediging en goedkeuring, geëvenredigd aan hunne jaren en vorderingen; waarvoor de veel belovende jongeling *Barend de Vos*, in naam zijner medeleerlingen, op eene bevallige wijze, zijnen dank betuigde aan de Ed. Achtb. regering voor derzelver belangstelling in het welzijn der jeugd alhier.

De plegtigheid van dezen dag zal in der ouderen harten de genoegelijkste herinneringen nalaten, terwijl zij de kinderen zelve tot ijverige pligtvervulling zal hebben aangespoord.

DOETINCHEM, den 18. Mei.

Heden heeft de eerwaarde Kerkenraad der Gereformeerde gemeente alhier, uit een zestal, waarop geplaatst waren de heeren *Brown* te Ellekom, *Moll* te Hazerswoude, *Scheurleer* te Almelo, *Coops* te Gorsel, *van Diest* te Hengelo en *de Haas* te Nieuw-Loosdrecht, beroepen den wel eerw. zeer gel. heer *J. Moll*, predikant te Hazerswoude.

De Commissie uit het Departement Kampen der Maatschappij: *tot Nut van 't Algemeen*, voor de Noodlijdenden door den Watervloed van den 4. en 5. Februarij des voorleden jaars 1825, President *B. Rusburg*, Penningmeester *J. A. Broese*, Secretaris *J. Moulins*, had reeds op den 8. Februarij ll., in eene daartoe opzettelijk belegde vergadering des Departements, verslag gedaan van hare werkzaamheden, waarbij zij, gedurende meer dan 4, ja zelfs tot in de 6de maand toe, van de rampspoedige dagen der overstrooming af, in den beginne aan ruim 1100, op het laatst nog aan 6 à 700 ongelukkigen, daartoe door de giften der edelste menschenliefde in staat gesteld, voedsel, kleeding, deksel, en, zoo ver hare krachten toelieten, middel van bestaan verschafte. Met genoegen en dankbare harten werd dit verslag aangehoord en staat van ontvang en uitgaaf, ter behoorlijke naziening en sluiting, in handen gesteld van eene daartoe benoemde Commissie uit het Departement, opdat bovengemelde Commissie voor de Noodlijdenden eervol zoude kunnen ontslagen worden. Dit *eervol ontslag* kreeg zij in de laatstgehoudene Departements-Vergadering, van Woensdag avond den 10. Mei, en, mogt een schriftelijk blijk van goedkeuring van de Stedelijke Regering haar alten lof geven, zoo vleijend als vereerend voor ons Departement, niet minder ontving zij van het Departement, bij monde van den Voorzitter, den hartelijksten dank voor de allezins wijze en goede volbrenging van den haar opgelegden, moeijelijken en belangrijken last. Wij vereenigen ons met haar; maar vooral zijn het de door haar gekleedden en gevoedden, die door haren en onzen mond *dank! dank!* toeroepen aan Neêrlands ingezetenen, voor zoo veel opoffering en liefde. Dit is ééne algemeene stem: *nooit hadden wij kunnen, durven hopen, zoo veel te zullen wederkrijgen!* Wij hebben tranen van dankbaarheid zien schreijen, de schoonste parelen voor Nederlands volk, de schoonste stof tot lof en aanbidding van Hem, die zulk eenen geest onder ons doet wonen!

KAMPEN, den 12. Mei 1826.

Namens het Departement der Maatschappij: *tot Nut van 't Algemeen*,
N. S. HOEK, *Voorzitter*.
J. VAN INGEN, *Secretaris*.

De ondergeteekende geeft bij deze dankbaar berigt, dat hij, door de vriendelijke bezorging van den heer *C. W. J. B.*, te Groenlo, wederom voor de hulpbehoevende kinderen van *G. Piepersmit*, te Markelo, ontvangen heeft eene gift van *f* 6 : 60.

Arnhem, den 20. Mei 1826. C. A. THIEME.

ARNHEM, den 23. Mei.

Het water is hoog in den *Rijn* aan de Paal:

Den 22. Mei	1 El 3 Palm 0 Duim;	gewassen	0 D.	gevallen	0 D
Den 23. dito.	1 El 3 Palm 0 Duim;	gewassen	0 D.	gevallen	0 D

PROVINCIE *GELDERLAND*.

AANBESTEDING.

Op Vrijdag, den 16. Junij des jaars 1826, des middags te 12 ure, zal, onder nadere approbatie van Heeren COMMISSARISSEN tot den aanleg van den Grooten Weg der 1ste Klasse No. 2, van *Arnhem* naar de *Bavoordsche Brug*, door eene Commissie uit dezelve, en in bijzijn van de Hoofd-Ingenieurs van den Waterstaat in de Provincien *Gelderland* en *Utrecht*, aan het Locaal van het Gouvernement te *Arnhem*, worden aanbesteed:

Het aanleggen van den Straatweg van Arnhem *tot aan de* Bavoordsche Brug, *waaronder mede begrepen zijn het aanleggen van de Aardebaan en de constructie der Bruggen en Duikers in dezelve; welk werk is afgedeeld in drie onderscheidene afdeelingen, als:*

1. *Van de Sint-Jans-Poort te* Arnhem *tot aan het dorp* Ede.
2. *Van het dorp* Ede *tot het dorp* Scherpenzeel.
3. *Van het dorp* Scherpenzeel *tot aan de* Bavoordsche Brug.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

De Bestekken, op dewelke de bovengenoemde Aanbestedingen zullen plaats hebben, zullen, boven en behalve aan het locaal van het Ministerie van Binnenlandsche Zaken te *'s Gravenhage* en aan de Gouvernementen der Provincien *Gelderland* en *Utrecht*, ter lezing liggen te *'s Gravenhage* in de voornaamste Logementen.

Te Utrecht in den *Witten Engel*, te Arnhem bij BURGERS in de Zon, en in het Zwijnshoofd bij Mejufvrouw de Weduwe PFEFFENHAUSER, te Nijmegen bij HAASTVERT in de Klok, te Papendrecht in het *Regthuis*, te Sliedrecht in de *Zwaan*, te Hardinxveld in de *drie Snoeken*, te Werkendam in *'s Lands Welvaren*, te Dordrecht in den *Engel*, te Gouda in de *Zalm*, te Vianen in het *Zwijnshoofd*, te Tiel bij Mejufvrouw MURRAY, te Tiel in den Gouden Leeuw bij GRAVEN DEN, te Gorinchem in het *Gorinchemsche Wapen*, te Leus bij Mejufvrouw de Wed. A. OTTEN en bij R. KAATEYN, te Bemmel bij A. GEUIS, te Pannerden bij H. OTTEN en bij R. VERWAAIJEN, te Lobith bij JANSSEN, te Westervoort bij A. BUS, te Dieren bij D. HUPKES, te Zutphen bij H. WEENINK in den Hollandschen Tuin, te Deventer in het *Wapen van Overijssel*, te Renkum *in den Bok*, te Wageningen bij RUTGERS aan den Boom, te Grebbe bij DE RIDDER, te Rhenen in het *Posthuis*, te Amersfoort in *den Doelen*, te Scherpenzeel bij HEELEVOET, te Lunteren bij FLOOR, te Ede in het *Posthoorn* en aan de Herberg de Klomp, te Z. Bommel bij WEIJERS, te 's Hertogenbosch in het *Brabandsche Koffijhuis*, te Grave bij de Wed. VAN HAREN aan het Veer, te Doesborgh in het *Heeren Logement*, en te Hattem in den *Engel*.

Zullende *vier* dagen voor de Aanbesteding de noodige aanwijzing in *loco* geschieden, en voorts nadere informatien te bekomen zijn bij den Hoofd-Ingenieur *F. BEYERINCK*, te *Arnhem*, en bij den Hoofd-Ingenieur *J. ANT. BLANKEN*, te *Utrecht*.

Namens Commissarissen voornoemd,
VAN TAETS VAN AMERONGEN VAN RENSWOUDE.

AANBESTEDING.

BURGEMEESTER en WETHOUDERS der Stad *Nijmegen* zullen, op Dingsdag den 30. Mei 1826, des middags ten 12 ure, in het Raadhuis dezer Stad, onder goedkeuring van den Edel Achtbaren Raad, aan den minstaannemenden Aanbesteden, *Het* VERTIMMEREN *van een* GEBOUW *en* daartoe gehoorende GEBOUWEN, *tot eene* KAZERNE *voor 400 Manschappen*.

Deze Aanbesteding zal geschieden bij inschrijving en opbod.

Het Bestek en de Voorwaarden, waarop de Aanbesteding zal plaats hebben, zal ter dezer Stads Secretarie ter lezing liggen van Dingsdag den 16. Mei tot aan den dag van Aanbesteding, zullende de Inschrijvings-Biljetten twee uren voor de Aanbesteding aan den Heer Burgemeester dezer Stad moeten zijn ingediend.

---

§ § § DE AGENT DER ALGEMEENE NEDERLANDSCHE MAATSCHAPPY, ter begunstiging van de Volksvlijt, te *Arnhem*, verwittigt door deze alle belanghebbenden, dat ten zijnen Kantore dagelijks, te beginnen op Maandag den 29. dezer maand, van des voormiddags negen tot des namiddags ten twee ure, en eindigende Zaturdag den 3. Junij aanstaande, zal worden gevaceerd tot het aannemen der Inschrijvingen in de Negociatie, geopend door de Permanente Commissie uit het Amortisatie-Sijndicaat, bij berigt van den 19. April 1826, tot te Geldmaking van VEERTIG MILLIOENEN Domein Losrenten, voortgesproten uit de Negociatie van HONDERD MILLIOENEN, dd. 19. Junij 1824.

Arnhem, den 17. Mei 1826.

VAN RANZOW.

---

† † † De Notaris Mr. *GERARD VAN ECK*, te *Arnhem*, zal, ter instantie van de respectieve Eigenaren, op Donderdag den 25. Mei, bij inzet, en op Donderdag den 8. Junij van dit loopende jaar, bij toeslag, telkens des avonds ten zes ure, in het Logement *het Zwijnshoofd*, te *Arnhem*, ter verkoop aanbieden, de navolgende Onroerende Goederen, als:

1. Een hecht, sterk en welbetimmerd dubbeld HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen *Arnhem*, in de Bakkerstraat, wijk D. No. 126, belend ten Noorden den Schoenmaker *BRUNNENWASSER* en ten Zuiden het volgende tweede perceel, voorzien van zes BENEDEN- en elf BOVENKAMERS, waaronder eenige ruim en groot, voorts goede DROOGZOLDERS, ruime KEUKEN, MANGELKAMER, KELDERS, SCHUUR, OPEN PLAATS en annexen TUIN, uitgang hebbende in de Weverstraat.
2. Een HUIS en ERVE, mede gelegen in de Bakkerstraat, Wijk D. No. 127, grenzende ten Noorden het eerste Perceel en ten Zuiden een HUIS en ERVE van wijlen den Koster *EVERTS*.

Beide deze Perceelen zullen ook in Massa worden geveild.

3. Een HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze Stad, in Wijk C. No. 198, van ouds genaamd *het Witte Kruis*, tusschen de Logementen *het Hôtel van Brunswijk* ten eenre, en *de Paauw* ter andere zijde, zijnde een hecht en sterk Gebouw, van groote en ruime Zolders, zeer geschikt tot berging van Granen, voorzien.
4. Een net en wel onderhouden HUIS en ERVE, staande en gelegen binnen deze stad, in de Wielakkersteeg, wijk D. No. 90, tusschen de Erven van den Heer *J. N. BLAAUW* ter eenre en *WIGGERS* ter andere zijde.
5. Een HUIS en SCHUUR, staande op grond van het *St. Catharina Gasthuis*, buiten de *Velperpoort*, in 't zoogenaamde *Zandgat*, achter de Mistvaalden te *Arnhem*, bewoond door de Weduwe *ENKLAAR*, welke Grond met een daarbij gehoorende Hofje of Land in Erfpacht wordt gebruikt.

Ten aanzien der bezigtiging adressere men zich bij de respective tegenwoordige bewoners. Nopens de Voorwaarden van verkoop kan men onderrigt bekomen ten kantore van den voornoemden Notaris, alwaar de Veil-Conditien acht dagen voor den inzaat voor een ieder ter lezing zullen liggen.

---

§ § § De Notaris Mr. *J. BUSGERS* zal op den 31. Mei en 7. Junij 1826, in 't Logement *den Vergulden Arend*, te *Arnhem*, behalve de ONGEREEDE GOEDEREN en twee ZITPLAATSEN, omschreven in de Arnhemsche Courant van den 9. dezer, mede nog Veilen en Verkoopen TWEE OBLIGATIEN, ten laste der Stad *Arnhem*, de eene groot *f* 175 : 00, en de andere groot *f* 100 : 00 respective rentende 4 pCt. 's jaars.

---

† † † De Ondergeteekende berigt aan zijne geëerde Begunstigers, dat hij eene Lading KLUIT-KALK heeft bekomen; kunnende men zich van eenen civielen prijs en goede kwaliteit verzekerd houden.

Arnhem, den 23. Mei 1826. C. O. KNOOPS.

---

† † † In eene APOTHEEK, te *'s Hage*, verlangt men op zeer voordeelige voorwaarden eenen LEERLING. — Adres onder Lett. *B*, bij den Boekverkooper *G. LUTKE*, *Brieven franco*.

Te ARNHEM, bij C. A. THIEME, Boekdrukker.